

VR 14 FEB 25

SYMFONIEORKEST VLAANDEREN & JOHANNES MOSER, CELLO

*Protest - Haydn, Elgar &
Sjostakovitsj*

dirigent **CHRISTOPH KONCZ**

VR 14 FEB 25

**SYMFONIEORKEST
VLAANDEREN &
JOHANNES MOSER,
CELLO**

*Protest - Haydn, Elgar &
Sjostakovitsj*

dirigent **CHRISTOPH KONCZ**

JOSEPH HAYDN (1732-1809)

Symfonie nr. 45 - 'Abschied'

- I. Allegro assai*
- II. Adagio*
- III. Menuetto: Allegretto*
- IV. Finale: Presto - Adagio*

EDWARD ELGAR (1857-1934)

Celloconcerto in e

- I. Adagio — Moderato*
- II. Lento — Allegro molto*
- III. Adagio*
- IV. Allegro — Moderato — Allegro, ma non troppo
— Poco più lento — Adagio*

pauze (20 min)

SIEBE THIJS (° 1999) - **SOV COMPOSERS' ACADEMY**

auf die Straße... (creatie)

DMITRI SJOSTAKOVITSJ (1906-1975)

Symfonie nr. 9 in Es

- I. Allegro*
- II. Moderato*
- III. Presto*
- IV. Largo*
- V. Allegretto*

JOSEPH HAYDN (1732-1809)

Symfonie nr. 45 - 'Abschied'

Vermoedelijk is er in de gehele achttiende eeuw maar één enkele symfonie in fa kruis klein geschreven en dat is Haydn's vijfenveertigste. Militante plantrekkerij mag tout court het devies van dit werk heten. Al van bij de stormachtige expositie werpt Haydn de knuppel in het hoenderhok. Boven opzweepende tegentijden halen drie neerwaartse akkoorden ons als evenzovele sabelhouwen het trommelvlies open. Een tweede (lieflijker) thema blijft plagerig uit. Pas in de doorwerking, na een nogal abrupte stilte, verschijnt in mild re groot iets als een lyrisch pendant. Maar tel vooral mee. In de dalende drieledigheid herkennen we bij nader inzien een verpoppte versie van het beginmateriaal! We zijn dus gefopt.

Het tweede deel is een onheilspellend adagio. De muziek zweemt tussen mineur en majeur en wordt gekenmerkt door een naargeestige eindeloosheid.

Het menuet in deel drie is dan weer ronduit balorig. Vangen de strijkers nog hoffelijk aan, dan trekt de rest er meteen een streep door met een oneigenlijk akkoord. De onevenwichtige, twaalfmatige structuur en de overgebonden noten dragen verder bij tot algehele desoriëntatie. Of prettiger gesteld: probeer de herhalingen te voorspellen en geniet van uw mislukking.

In het laatste deel ten slotte, eigenlijk twee voor de prijs van één, volgt dan het beroemd geworden 'Afscheid'. Na een heerlijk presto houden de muzikanten het een voor een voor bekeken: een door Haydn georkestreerde vakbondsactie avant la lettre, waarmee hij zijn

vorst Nikolaus Esterházy tot vertrek richting Wenen wilde aansporen. Het zomerseizoen op zijn landgoed, waarbij de muzikanten van de hofkapel ver van hun familie hun broodheer muzikaal moesten vermaken, had meer dan lang genoeg geduurd. De boodschap werd begrepen.

EDWARD ELGAR (1857-1934)
Celloconcerto in e

Getormendeerder kan een cello niet klinken dan bij het begin van Elgars concerto. De forte akkoorden over de hele breedte van de nek worden slechts getemperd door een troostend echo in het hout. Volgt een eenzame klim die zijn doel wat voorbij lijkt te schieten en baan ruimt voor het melancholische hoofdthema – een kabbelend exemplaar, nog zonder begeleiding. Hierna ontspint zich een thematisch pingpongspel tussen solist en orkest. Bij een tweede opwaartse geste is het wel

raak en katapulteert de cello ons het orkestrale pathos binnen waar we ondertussen recht op menen te hebben: het hoofdthema uit volle borst in de hoofdtoonard.

De tweede beweging is eerder vluchtig dan luchtig. Tragikomisch zeg maar. Geplukte herinneringen aan de beginakkoorden wisselen af met een halfslachtig geïntoneerd scherzothema, alsof iemand een grap wil vertellen maar telkens de draad kwijtraakt. Wanneer de zaak ten slotte toch op gang komt, voert Elgar ons tweemaal naar een hoogtepunt dat in zijn contrasterende bokkensprongen welhaast als geparodieerde smart aandoet.

De onversneden bitterzoetheid van de derde beweging komt dan ook niets te vroeg. Hier ondergaan we eveneens de expressiviteit van grote melodiesprongen, zij het deze keer ondersteund

door adembenemende grote tertsharmonieën in het orkest. Een regelrechte aanval op het hart. In het laatste deel grijpt Elgar terug naar een meer traditionele toonspraak. De solist kan er zijn vingervlugheid demonstreren, al is van holle bravoure geen sprake. Heel op het eind horen we nog eenmaal de beginakkoorden, waarna alles vliegensvlug richting slotakkoord dendert.

SIEBE THIJS (° 1999) - **SOV COMPOSERS' ACADEMY**
auf die Straße... (creatie)

In geval van protest: Waar zoeven de kasseien? Waar toeteren de auto's? Waar klakken de hielen? Waar roepen en fluiten de mensen? Juist, ja. Met zijn creatie bezondigt Siebe Thijs zich dan ook aan een stevige portie straatlawaai, de vormen van stil protest niet te na gesproken. In ieder geval wil Thijs ons doen nadenken over collectieven

en individuen en hoe die elkaar de macht toespelen of ontzeggen. En voor wie er prijs op stelt: goed mogelijk herkent u tussen alle kabaal of stilte wel een flard andere protestmuziek.

SOV Composers' Academy

is een project van Symfonieorkest Vlaanderen dat jaarlijks de kans geeft aan jonge componisten die studeren aan Belgische conservatoria om een creatie te componeren die past in een concertprogramma van Symfonieorkest Vlaanderen. Dit seizoen krijgen twee componisten die in het verleden al de kans kregen om dit traject te doorlopen, de vraag om opnieuw iets voor ons orkest te componeren. Een samenwerking tussen Symfonieorkest Vlaanderen, De Singel en Muziekcentrum De Bijloke. Gentenaar Siebe Thijs studeerde aan de conservatoria van Gent en Antwerpen bij Wim Henderickx en

Bram Van Camp en wordt momenteel begeleid door Clemens Gadenstätter aan de Kunstuniversität Graz (Oostenrijk). Hij schreef ook al voor Antwerp Symphony Orchestra, het Arditti Kwartet en I Solisti, en hij legt een bijzondere focus op muziektheater en interdisciplinaire projecten.

DMITRI SJOSTAKOVITSJ

(1906-1975)

Symfonie nr. 9 in Es

Dmitri Sjostakovitsj had geen zin in een pompeuze negende symfonie, noch ter ere van de zegevierende Sovjet-Unie onder Stalin, noch ter ere van dat legendarische getal negen dat sinds Beethoven menig componist met een complex opzadelde. En dus besloot hij tot een Haydneske doordruk van zijn monumentale achtste: lichter, geestiger en op klassieke leest geschoeid. Het eerste deel voldoet dan ook perfect aan de sonate-allegrovorm, afgekruid met

een dosis humor. De meest uitgesproken grap komt op het einde. Niet minder dan zes keer kondigt de trombone te vroeg een herneming van het tweede thema aan. Pas de zevende keer heeft hij prijs.

Maar het is niet al lolbroekrij. Het trage tweede deel wisselt tussen desolate melodieën in het hout en een spookachtige wals bij de strijkers. Merk trouwens op dat de trapsgewijze klim van die wals verwant is met het hobomateriaal uit het eerste thema, een melodische verpoping (zoals hiervoor) die Haydn wel gewaardeerd zou hebben.

Net als in Sjostakovitsj' achtste volgen de laatste drie bewegingen elkaar op zonder pauze. Meer nog, in het verschroeiende middendeel reserveert hij de heldenrol opnieuw voor de trompet, terwijl hij het begin van het daaropvolgende Largo met een dramatisch

percussie-effect kracht
bijzet. Dreigend koper en
een mysterieus zoekende
fagotpartij spelen in het
voorlaatste deel haasje over.
Diezelfde fagot vindt ten
langen leste een vrolijker
noot en stelt op die manier
als het ware stoemelings
het thema uit de finale voor,
waarop de hele beweging
ontspoort in een soort
manische circusact vol
toeters en bellen. Kan u
zich het gezicht van Stalin
voorstellen op de première?
Mooi eresaluut aan de natie.

TEKSTEN: RÉGIS DRAGONETTI

CHRISTOPH KONCZ

DIRIGENT (°1987, DUITSLAND)

Christoph Koncz werd geboren in een Oostenrijks-Hongaarse familie van muzikanten. Op vierjarige leeftijd startte hij met vioollessen. Op zijn zesde volgde hij lessen aan de Universiteit voor Muziek in Wenen, waar hij vanaf 2005 directielessen volgde bij Mark Stringer. Toen hij negen jaar was speelde hij wonderkind Kaspar Weiss in de Canadese film *The Red Violin*. De film won een Oscar voor beste originele muziek.

Koncz is sinds 2023 muzikaal directeur bij Orchestre Symphonique de Mulhouse. Daarnaast is hij chef-dirigent bij Deutsche Kammeraka-

demie Neuss am Rhein en vaste gastdirigent bij het ensemble Les Musiciens du Louvre.

Hij werkte al samen met onder andere London Symphony Orchestra, Orchestre de Paris, Sächsische Staatskapelle Dresden, Orchester der Wiener Staatsoper, Mahler Chamber Orchestra, Swedish Radio Symphony Orchestra, hr-Sinfonieorchester Frankfurt en Deutsches Symphonie-Orchester Berlin. Dit seizoen dirigeert hij voor het eerst Wiener Philharmoniker en Orchestra Sinfonica di Milano.

CHRISTOPHKONCZ.COM

JOHANNES MOSER

CELLO (°1979, DUITSLAND)

Johannes Moser begon op negenjarige leeftijd met cello. In 2002 won hij de Tsjajkovski competitie en in 2014 de prestigieuze Brahms prijs. Hij geeft zelf les aan de Hogeschool voor Muziek en Dans in Keulen.

Hij speelde al samen met onder andere Berliner Philharmoniker, New York Philharmonic, Los Angeles Philharmonic, Chicago

Symphony, BBC Philharmonic, London Symphony Orchestra, Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, Koninklijk Concertgebouworkest, Tonhalle Orchestra Zurich, Tokyo NHK Symphony, Philadelphia Orchestra, Boston Symphony en San Francisco Symphony.

Moser speelt op een Andrea Guarneri cello uit 1694 uit een privécollectie.

JOHANNES-MOSER.COM

SYMFONIEORKEST VLAANDEREN

Al meer dan zestig jaar is Symfonieorkest Vlaanderen een vaste waarde in het Vlaamse culturele landschap. Met zestig geëngageerde en gepassioneerde musici en onder leiding van gerenommeerde dirigenten brengt Symfonieorkest Vlaanderen zowel uitvoeringen en creaties van hedendaagse muziek als eigentijdse vertolkingen van het vertrouwde symfonische repertoire vanaf het classicisme. Het orkest vervult een voorbeeldfunctie in het scheppen van kansen voor jonge, talentvolle musici, componisten, solisten en dirigenten, en maakt muziek uit heden en verleden toegankelijk voor een zo breed en divers mogelijk publiek in Vlaanderen en daarbuiten.

In 1960 zag Symfonieorkest Vlaanderen het levenslicht onder impuls van Dirk Varendonck die tevens de eerste dirigent van het orkest was. Vanaf 1986 werd het 'Nieuw Vlaams Orkest' gedirigeerd

door Patrick Peire, Robert Groslot en Fabrice Bollon. In 1995 werd het omgedoopt tot 'Het Symfonieorkest van Vlaanderen' en wat later tot 'Symfonieorkest Vlaanderen'. Na een grondige hervorming bekleedden achtereenvolgens David Angus, Etienne Siebens, Seikyo Kim en Jan Latham-Koenig de functie van chef-dirigent. Sinds het concertseizoen 2019-20 staat de Estse dirigent Kristiina Poska aan het roer.

Naast de concertreeksen in Antwerpen, Brugge, Brussel en Gent is Symfonieorkest Vlaanderen te gast in tal van culturele centra in heel Vlaanderen, en op festivals in binnen- en buitenland.

Symfonieorkest Vlaanderen geniet de steun van de Vlaamse Overheid en Stad Gent, en is sinds 2017 orkest in residentie in Muziekcentrum De Bijloke Gent.

Eerste viool

Jan Orawiec
Veerle Houbraken
Nathalie Hepp
David Makhmudov
Bence Ábrahám
Peter Hellemond
Tim Breckpot
Dominika Karbowniczek
Eva Stijnen
Fien Van den Fonteyne

Tweede viool

Gudrun Verbanck
Chihiro Yamamoto
Isabelle Buyck
Rune Minne
Liesbet Jansen
Isabelle Decraene
Lucas Caluwaerts
Joris Decolvenaer

Altviool

Morgan Huet
Kaatje Strauven
Bieke Jacobus
Korneel Taeckens
Bruno De Schaepdrijver
Jitcov Varvara
Iris Roggeman

Cello

Renaat Ackaert
Isabelle Brys
Fernando Romaguera Lara
Caroline Steen
Wytske Holtrop
Joyce Kuipers

Contrabas

Koenraad Hofman
Jan Verheye
Sanne Deprettere
Bram Decroix

Fluit

Caroline Peeters
Anke Lauwers
Veerle Secember

Hobo

Korneel Alsteens
Carola Dieraert

Klarinet

Daniel Mourek
Tom Daans

Fagot

Koen Coppé
Davy Callens

Hoorn

Nogueira Nuno
Bruno Melckebeke
Hanne Melckebeke
Jason Enuset

Trompet

Steven Bossuyt
Bart Coppé

Trombone

Gert-Jan Schoup
Søren Brassært

Bastrombone

Wouter Loose

Tuba

Jeroen Verleden

Pauken

Tom Lee

Slagwerk

Wim De Vlamincx
Jonathan Beyers

MEER KLASSIEK IN CCHA

DO 20 FEB 25
20 u - parketzaal

Le Pavillon de Musique
Niemand's noten

Violiste Ann Cnop botste in Stockholm op een bundel anonieme handschriften met charmante, Italiaans aandoende vioolconcerti zonder vermelding van een componist. Hoe kwamen deze partituren in een vergeethoekje van een Zweedse bibliotheek terecht? Welke reis legden ze af en waarom? Werden ze misschien door (een) vrouw(en) geschreven? Samen met auteur Veerle Deknopper versmolt ze wetenschappelijke hypothesen en historisch geïnspireerde fictie tot een fascinerende muzikale story.

MA 10 MRT 25
20 u - kathedraal

Utopia
Salve Susato!

Met een vaste kern Vlamingen en hun “Belgian handmade polyphony”, loopt het ensemble Utopia in de voetsporen van pioniers als Huelgas Ensemble en Capilla Flamenca. Ook zij specialiseren zich in de uitvoering van vocale muziek van de late Middeleeuwen en de Renaissance uit onze contreien. Met een programma rond de fascinerende figuur Tielman Susato voeren ze ons terug naar het Antwerpen van de Gouden Eeuw.

ZA 22 MRT 25
20 u - kleine theaterzaal

Romina Lischka & Hathor Consort
Spring Equinox

Het is een scharnierpunt in de kalender: het tijdstip waarop dag en nacht even lang duren. In oude beschavingen werd dit gevierd met feesten en rituelen ter ere van de zon. Met de komst van de lente duikt Hathor Consort in muzikaal erfgoed dat uitdrukking geeft aan vernieuwing en groei: een lappen-deken van pittige ritmes uit de Ierse folk, beweeglijke melodieën van de festoû-noz uit Bretagne en de pulserende energie van de Noord-Indische dhrupad.

VOLG CCHA OP

#cultuurcentrumhasselt

MEER OP: [CCHA.BE/KLASSIEK](https://www.ccha.be/klassiek)